

Anna és Péter egymástól függetlenül alkot, de hatnak egymás munkásságára

Művészet

CSALÁDIAS LÉGKÖRBE

Hogyan találtátok meg az utatokat? Szőke Péter Jakab: Édesanyám fényképészműtermében nőttem fel, ezért mindig is közel állt hozzám a művészet, de ott inkább az alkalmazott részével találkoztam. Építésként végeztem, a rajzolás és a festés mindig érdekelt, de sokáig nem gondoltam rá hivatásszerűen. Aztán később, 33 éves koromra megerősödött bennem ez a vonal, és abbahagytam az építészetet. Kerestem magamnak egy mestert – Berkes András –, akitől nagyon sokat tanultam. Közben rengeteg könyvet olvastam a témában, majd lassan kialakult az új életpályám. Szőke Anna: Én a Debreceni Egyetemre jártam néprajz szakra, de a tanulmányaim befejezése után megváltoztak az elképzeléseim. Dolgoztam egy ideig, majd a család került a középpontba, ám egy idő után azt éreztem, hogy valamit csinálnom kell. Hatott rám Péter munkássága, hogy kreatívan megalkotja a saját világát. A művei által teremtett milió megérintett, ugyanúgy, ahogy őt az édesanyja műtermének atmoszférája. Nehéz volt elképzelni, hogy a gyerekek születése után újra munkába álljak, és Peti támogatott benne, hogy találjak ki valamit, ami érdekel. Azt kezdettől tudtam, hogy valami kreatív tevékenységet szeretnék, és végül a tűzzománc mellett döntöttem. Én is kerestem mestert: T. Kamenár Csilla és Ötvös Nagy Ferenc indított el azon az úton, amin a mai napig tudatosan haladok.

Hatással vagytok egymásra az alkotómunka során? Sz. P. J.: Biztosan, bár szándékosan nem reflektálunk a másik alkotásaira. Mindenki csinálja a saját dolgát, majd megmutatjuk egymásnak az éppen elkészült műveket. Sz. A.: Az ékszerek kis méretű felülete miatt nekem nincs akkora mozgásterem, mint Petinek, mondjuk egy vászon esetében. Ennek ellenére öntudatlanul hatunk egymásra: például egyszer használtam egy léghajós motívumot, aztán láttam, hogy az ő egyik képén is megjelent.

Milyen elképzelés hívta életre a Blonard Stúdiót? Sz. P. J.: Itt lakunk, a stúdió a saját házunk része, a közös terveink szerint alakítottuk ki. Ugyanakkor külön bejáratot csináltattunk, hogy a család védve legyen, ne a lakótéren keresztül kelljen bevezetni a vendégeket a kiállításra. Hiszen amellet, hogy itt dolgozunk, a tér műterem-galériaként működik, ahol folyamatosan bemutatjuk az új alkotásainkat. Manapság már annyi vizuális impulzus ér bennünket, hogy kevés ember megy be egy galériába, ezért mi igyekszünk komplexebbé tenni és színesíteni a kínálatot. Rövid, háromnapos (péntek, szombat, vasárnap) tárlatokat szervezünk, és beszélgetésekkel, kis koncertekkel, közös főzéssel egészítjük ki a programot. Amikor jó idő van, a belső kertben borozgatunk a vendégekkel vagy éppen közös képet készítenek. Ez különösen izgalmas, hiszen a látogatók is részt vesznek az alkotásban, majd az alkalom születe darabot egy vendégművész vagy én befejezzük. A kiállításához hozzátartozik a családi, baráti hangulat – ezzel próbáljuk igazi élménnyé tenni. Évente 3-4 – főleg külföldi – festőművész mutatkozik be nálunk, akik vagy nem voltak még Magyarországon, vagy szereplésük kuriózumnak számít. Őket művésztelepekről ismerem, illetve valamilyen szakmai esemény kapcsán kerültünk kapcsolatba. Itt töltenek három napot, találkoznak a vendégekkel, mesélnek a műveikről, és tudnak eladni is. Korábban két orosz és egy Ausztriában élő horvát alkotó járt nálunk. A következő rendezvény egy közös kiállítás lesz Aljona Shapovalova orosz festőnővel április 12. és 14. között. Ő egy nagyon modern, figurális építészeti témájú anyagot hoz, ezek az alkotások kerülnek majd az én színes, emberi figuráim mellé, vagyis nagyon érdekes tárlatnak ígérkezik. ■

SZŐKE ANNA ALKOTÓMŰVÉSZ ÉS SZŐKE PÉTER JAKAB FESTŐMŰVÉSZ EGY KÜLÖNLEGES MŰTEREM-GALÉRIÁT HOZOTT LÉTRE: A BLONARD STUDIO 2018 TAVASZA ÓTA FESTMÉNYEKKEL, TŰZZOMÁNC ÉKSZERREKKEL ÉS CSALÁDIAS MILIÓVEL VÁRJA A LÁTOGATÓKAT.

Szöveg: Lépold Zsanett
Fotó: Gosztom Gergő

Péter építész, de eredeti szakmáját teljesen feladta a festészetért